

Sygnatura akt I C 14/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2021 roku

Sąd Rejonowy w S., Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Potyraj

Protokolant: Kamila Grzybek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 września 2021 roku w S.

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 6337,90 zł (sześć tysięcy trzysta trzydzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda W. K. kwotę 2217 zł (dwa tysiące dwieście siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygnatura akt I C 14/21

UZASADNIENIE

Powód W. K., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą W. Centrum (...), domaga się zadośćuczynienia od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 6.337,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 27 lipca 2017 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 14 czerwca 2017 r. kierujący pojazdem nie zachował należytej ostrożności, wjechał w innego uczestnika ruchu, na skutek czego doszło do uszkodzenia pojazdu mechanicznego marki M. o nr rej. (...), będącego własnością M. P. żyńskiej, którym L.. Sprawca zdarzenia przyznał się do winy i uznał swoją odpowiedzialność za szkodę oraz wskazał, że ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych posiada w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. (...) szkody ubezpieczycielowi nastąpiło w dniu 26 czerwca 2017 r. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego zakwestionował swoją odpowiedzialność i odmówił wypłaty odszkodowania. W związku z tym, że uszkodzenia pojazdu uniemożliwiły jego dopuszczenie do ruchu drogowego oraz że w czasie szkody doszło do wycieku płynu z tego pojazdu, poszkodowana zmuszona była do umieszczenia pozostałości pojazdu na parkingu w zakładzie naprawczym powoda. Pozostawienie pojazdu na ogólnodostępnym parkingu mogłoby spowodować zagrożenie dla innych. Z uwagi na kwestionowanie przez pozwanego odpowiedzialności za sprawcę zdarzenia, powód wezwał pozwanego do zapłaty, informując że uszkodzony pojazd od dnia zgłoszenia szkody przebywa na parkingu powoda, a dobowy koszt postoju pojazdu wynosi 35 zł netto. Pozwany w odpowiedzi na wezwanie zakwestionował swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenia,

uzależniając wydanie decyzji od zakończenia toczącego się w tej sprawie postępowania karnego, co znacznie przedłuża postępowanie likwidacyjne. Z uwagi na wcześniejsze postępowanie likwidacyjne i rosnące koszty parkowania uszkodzonego pojazdu oraz fakt, że postępowanie ubezpieczyciela budzi w poszkodowanej uzasadnioną obawę odmowy wypłaty odszkodowania, poszkodowana sprzedała wrak samochodu. W dniu 12 lutego 2018 r. powód wystawił fakturę VAT za postój pojazdu od dnia zgłoszenia szkody (26.06.2017 r.) do dnia zagospodarowania wraku tj. 25.01.2018 r. Powód wystawił fakturę na kwotę 7.047,90 zł brutto. Pozwana nie kwestionowała dobowej stawki za postój pojazdu, podnosi jednak, że w jej ocenie zasadnym okresem parkowania pojazdu jest okres od dnia zgłoszenia szkody do dnia przekazania powodowi oceny technicznej z informacją o powstaniu szkody całkowitej, tj. do dnia 07.07.2017 r. z uwzględnieniem 7 dni na zagospodarowanie wraku. Powód wskazał, iż należność za przechowywanie pojazdu na parkingu powypadkowym do czasu zbycia samochodu jest szkoda, stanowi bowiem uszczerbek w majątku uprawnionego. Okres trwania parkowania powinien trwać nie dłużej niż do dnia zbycia uszkodzonego pojazdu. Wina sprawcy zdarzenia pozostawała przez cały proces karny bezsporna, a rozpatrzenie sprawy przez (...) tylko i wyłącznie z kwalifikacji prawnej czynu. Powód wskazał, iż wypłata odszkodowania na rachunek bankowy powoda nastąpiła dopiero w dniu 27 lutego 2018 r. Pozwana od dnia 26 czerwca 2017 r. do 27 lutego 2018 r. nie podjęła żadnych czynności mających na celu podjęcie decyzji co do uznania roszczenia, obligując poszkodowanego do oczekiwania na wynik toczącego się postępowania karnego. A zatem celowym i uzasadnionym okresem parkowania uszkodzonego pojazdu był okres od 26 czerwca 2017 r. do 25 stycznia 2018 r.

(pozew # k. 3-6)

Postanowieniem z dnia 04 listopada 2020 r. (...) Rejonowy w O. uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał do (...) Rejonowego w S..

(postanowienie # k. 35)

Nakazem zapłaty z dnia 10 grudnia 2020 r. Referendarz (...) Rejonowego w S. uwzględnił i udanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty # k. 50)

Od powyższego nakazu zapłaty, pozwany złożył sprzeciw, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu i zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany uznał za zasadny koszt parkowania pojazdu za okres od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia 07 lipca 2017 r. tj. do dnia przesłania informacji o rozliczeniu szkody jako całkowitej, a następnie 7 dni na zagospodarowanie pozostałości. Łączny uzasadniony okres parkowania wynosi zatem 19 dni. Pozwany zakwestionował zasadność ponoszenia kosztów parkowania za kolejne 172 dni, co nie pozostaje już w normalnym związku przyczynowym ze szkodą z dnia 14 czerwca 2017 r., a stanowi rażąco naruszenie zasady minimalizacji szkody przez poszkodowanego.

(sprzeciw # k. 53-55)

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

(...) stan faktyczny:

W dniu 14 czerwca 2017 r. w O. mia³o miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uleg³ pojazd marki M. o nr rej. (...) stanowi³cy w³asno#æ M. P.łyńskiej. W dniu zdarzenia pojazd u³ytkowany by³ przez m³ęãa poszkodowanej - (...) S. L..

Sprawca zdarzenia by³ ubezpieczony w zakresie odpowiedzialno#ci cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Towarzystwie (...) S.A. w W..

Pomimo, że pojazd by³ w³asno#ci¹ M. P.łyńskiej, likwidacj¹ szkody zajmowa³ si³e jej m¹ã # (...) L..

(okoliczno#æ bezsporna, nadto dowód: zeznania #wiadka M. P.łyńskiej # k. 89-90, zeznania # (...) L. # k. 96-96v)

Po zaistnieniu zdarzenia w dniu 14 czerwca 2017 r. pojazd poszkodowanej - z uwagi na znaczny zakres uszkodzeń, między innymi wyciek p³ynów eksploatacyjnych, urwane lewe przednie ko³o, rozbit¹ szyb³e czo³ow¹ i pogi¹t¹ pokryw³e silnika - zosta³ odholowany i umieszczony na parkingu policyjnym.

(...) L. z powodu obra³eñ cia³a doznanych wskutek wypadku z dnia 14 czerwca 2017 roku trafi³ do szpitala w O., w którym przebywa³ ok. tygodnia. Po opuszczeniu szpitala uzyska³ informacj³e od funkcjonariusza policji o konieczno#ci przetransportowania uszkodzonego pojazdu w inne miejsce. (...) L. nie pochodzi z O., nie mieszka tam, nie mia³ żadnych znajomych osób, które mog³yby pomóc mu w poszukiwaniu miejsca przechowywania pojazdu. (...) L. uda³ si³e na parking policyjny i znalaz³ z jego pobli³u warsztat samochodowy, w którym uzyska³ pomoc. (...) to warsztat samochodowy W. K., prowadz¹cego dzia³alno#æ gospodarcz¹ pod nazw¹ W. Centrum (...). Pracownicy warsztatu przetransportowali uszkodzony pojazd z parkingu policyjnego na teren warsztatu i tam by³ przechowywany. (...) L. zdecydowa³ si³e na parkowanie pojazdu uszkodzonego w O., ponieważ nie chcia³ ponosiã kosztów holowania pojazdu do S. i przechowywania go w S.. W S. nie mia³ odpowiedniego miejsca do przechowywania uszkodzonego pojazdu, musia³by równie³ znale#æ odpowiednie odp³atne miejsce. Nie móg³ parkowa^æ pojazdu w hali gara³owej, z uwagi na zagrożenie, jakie samochód móg³ spowodowa^æ (wycieki p³ynów), a tak³e dlatego, że z powodu prze³yã zwi¹zanych z wypadkiem nie móg³by codziennie na niego patrze^æ. W zwi¹zku z tym, że pozwany nie wyp³aca³ odszkodowania, odmawia³ uznania sprawstwa kierowcy drugiego pojazdu do czasu rozstrzygni³cia sprawy karnej przez (...) Rejonowy w O., poszkodowana i jej m¹ã nie wiedzieli, jak maj¹ si³e zachowa^æ, czy mog¹ sprzeda^æ uszkodzony pojazd, czy te³ mo³ã on by^æ jeszcze potrzebny w toku procesu. Zarówno M. P.łyńska jak i (...) L. po raz pierwszy znale#li si³e w takiej sytuacji. Zwracali si³e z pytaniami do ubezpieczyciela oraz z pro#b¹ o pomoc w sprzeda³ wraku, ale nie uzyskali jednoznacznych odpowiedzi ani pomocy.

(okoliczno#æ bezsporna, nadto dowód: pokwitowanie # k. 13, zeznania #wiadka M. P.łyńskiej # k. 89-90, zeznania # (...) L. # k. 96-96v)

Poszkodowana dokona³a zg³oszenia szkody w pozwanym towarzystwie ubezpieczeñ w dniu 26 czerwca 2017 r.

W 07 lipca 2017 r. poszkodowany i powód zostali poinformowani, i³ naprawa uszkodzonego pojazdu jest ekonomicznie nieuzasadniona, w zwi¹zku z czym szkod³e zakwalifikowano jako ca³kowit¹, jednak³e pozwany nie wyp³aci³ odszkodowania.

(...) z dnia 12 wrze#nia 2017 r. pozwany poinformowa³ poszkodowan¹ o odmowie wyp³aty #wiadczenia wskazuj¹c, i³ w ocenie pozwanego ze zgromadzonego w sprawie materia³u nie wynika, że wskazany podczas zg³oszenia szkody sprawca zdarzenia jest faktycznie odpowiedzialny za uszkodzenie pojazdu poszkodowanej. Jak wynika natomiast z notatki urzędowej K. w O. organem w³a#ciwym do wskazania sprawcy szkody jest (...) Rejonowy w O., do którego

ubezpieczyciel wyst¹pi³ z pro[#]b¹ o uzyskanie kopii prawomocnego wyroku. Ubezpieczyciel poinformowa³ nadto, i³ zaj³ęcia stanowiska w niniejszej sprawie nast¹pi po zakończeniu post³ępowania karnego.

(dowód: kalkulacja naprawy # k. 62-63, potwierdzenie wys³ania wiadomo[#]ci e-mail # k. 69-70, decyzja z dnia 12.09.2017 r. # k. 14)

Pismem z dnia 12 pa[#]dziernika 2017 r., powód wezwa³ ubezpieczyciela do zap³aty kwoty 52.000 z³ tytu³em odszkodowania za szkod³ę powsta³¹ w dniu 14 czerwca 2017 r. w poje[#]dzie marki M. o nr rej. (...).

W dniu 26 pa[#]dziernika 2017 r. pozwany, za po[#]rednictwem wiadomo[#]ci e-mail, poinformowa³ powoda, i³ do tej pory pozwany nie otrzyma³ dokumentacji, która w sposób bezsporny wska³aby sprawc³ę zdarzenia.

(dowód: wezwanie do zap³aty # k. 15, wiadomo[#]æ e-mail z dnia 26.10.2017 r. # k. 16)

W dniu 04 stycznia 2018 r. poszkodowana (cedent) zawar³a z W. K. prowadz¹cym dzia³alno[#]æ gospodarcz¹ pod nazw¹ W. Centrum (...) (cesjonariusz), umow³ę cesji wierzytelno[#]ci, na podstawie której poszkodowana przela³a na cesjonariusza wierzytelno[#]æ przys³uguj¹c¹ jej z tytu³u odszkodowania w zwi¹zku ze szkod¹ komunikacyjn¹ z dnia 14 czerwca 2017 r., likwidowan¹ przez (...) Towarzystwa (...) S.A. w W. .

(dowód: umowa cesji # k. 10)

Wobec przed³u¹aj¹cego si³ę post³ępowania likwidacyjnego i rosn¹ych kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu oraz braku uznania swojej odpowiedzialno[#]ci przez pozwany zak³ad ubezpieczeni³ poszkodowana w dniu 25 stycznia 2018 r. zdecydowa³a si³ę na sprzedaż wraku uszkodzonego pojazdu.

(dowód: umowa sprzedaży z dnia 25.01.2018 r. # k. 17)

Z tytu³u odp³atnego parkowania samochodu powód wystawi³ na rzecz poszkodowanej w dniu 12 lutego 2018 r., za okres parkowania uszkodzonego auta od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia 25 stycznia 2018 r. faktur³ę VAT na kwot³ę 7.047,90 z³ brutto przy przy³jęciu stawki 30 z³ za jeden dzie³ń parkowania.

(dowód: faktura VAT # k. 18)

(...) z dnia 23 lutego 2018 r. pozwany poinformowa³ powoda o uznaniu roszczenia w wysoko[#]ci 710 z³ tytu³em zwrotu kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu, obejmuj¹c¹ okres od 26 czerwca 2017 r. do dnia przekazania oceny technicznej z informacj¹ o powstaniu szkody ca³kowitej tj. 07 lipca 2017 r. z uwzgl³dnieniem 7 dni na zagospodarowanie pozosta³o[#]ci i staw¹ wskazan¹ w fakturze VAT tj. 36,90 z³ brutto.

(dowód: decyzja z dnia 23.02.2018 r. # k. 19-20)

Pismami z dnia 21 marca 2018 r. i 23 maja 2018 r. powód wezwa³ pozwane towarzystwo ubezpieczeni³ do zap³aty kwoty (...),90 z³ tytu³em parkowania pojazdu M. o nr rej. (...) w zwi¹zku ze szkod¹ z dnia 14 czerwca 2017 r.

W odpowiedzi na powy³sze wezwania pozwany podtrzyma³ dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(dowód: wezwania do zap³aty # k. 21, 23-24, pismo z dnia 11.04.2018 r. # k. 25, pismo z dnia 06.06.2018 r. # k. 26)

(...)éy³ co nast³ępuje:

(...) stan faktyczny w przedmiotowej sprawie (...) na dowodach w postaci ww. dokumentów, w tym przede wszystkim na: zgłoszeniu szkody komunikacyjnej, protokołów szkody, kalkulacji kosztów naprawy sporządzonych przez pozwanego, decyzji pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym i korespondencji przedprocesowej między stronami. P. dokumentów nie była przez żadną ze stron kwestionowana. (...) również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu.

(...) za wiarygodne zeznania świadka M. P. żyńskiej, niemniej jednak, zeznania te z uwagi na znaczny upływ czasu od daty zdarzenia (4 lata) odznaczają się małą szczególnością. Nadto świadek wyraźnie zaznaczył, że choć w dacie zdarzenia to ona pozostawała właścicielem pojazdu, faktyczne czynności w zakresie likwidacji szkody podejmowała jej matka (...) L., kierujący pojazdem w dniu 14 czerwca 2017 r. świadek potwierdził zaistnienie zdarzenia szkodowego jak i wyjaśnił, że nigdy przedtem ani jej ani jej mężowi nie zdarzył się wypadek drogowy, dlatego też nie byli oni rozeznani w procedurach likwidacyjnych podejmowanych przez pozwanego.

(...) w całości zeznania (...) L., które były szczegółowe, rzeczowe, wewnątrznie spójne i konkretne. świadek opisał w sposób szczególny okoliczności, w jakim uszkodzony pojazd został przetransportowany z parkingu policyjnego na parking znajdujący się na terenie warsztatu samochodowego powoda, jak i powody wyboru takiego miejsca przechowywania uszkodzonego pojazdu. świadek opisywał także, że pierwszy raz w życiu zetknął się z procedurami likwidacyjnymi i wobec wątpliwości pozwanego co do sprawcy zdarzenia, oczekiwał on na finalnym wypłatę odszkodowania, by sprzedać wrak pojazdu. świadek podnosił, że nie wiedział, czy wobec trwającego postępowania likwidacyjnego oraz procesu karnego mógł sprzedać pojazd, czy został on poddany oględzinom przez pozwanego. Zeznania te korelowały z zeznaniami świadka M. P. żyńskiej, jak i z dokumentami z przebiegu postępowania likwidacyjnego. (...) nie miał podstaw by odmówić im wiarygodności.

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Powód wywodził swoje roszczenie wobec pozwanego ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na podstawie której pozwany obejmował ochronę ubezpieczeniową sprawcę szkody w dniu zdarzenia.

(...) roszczenia powoda są przepisane art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 509 § 1 k.c. Na powoda została bowiem przeniesiona wierzytelność poszkodowanej - roszczenie o naprawienie szkody wywołanej kolizją drogową a obejmującej koszty parkowania uszkodzonego pojazdu. Legitymacja procesowa czynna nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. Powodowi, jako cesjonariuszowi przysuguje roszczenie w takim samym zakresie i o takiej samej treści, jak poszkodowanemu. Sytuacja osoby odpowiedzialnej za szkodę wobec ubezpieczającego nie może ulec zmianie wskutek przejścia roszczenia na cesjonariusza. Zgodnie z przytoczonym przepisem art. 436 § 2 k.c. odpowiedzialność posiadaczy samoistnych pojazdów mechanicznych za szkodę powstałą w wyniku zderzenia się pojazdów odbywa się na zasadach ogólnych. Na powodzie spoczywa zatem obowiązek udowodnienia winy sprawcy szkody (art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c.) oraz ciężar wykazania wszelkich przesłanek odpowiedzialności deliktowej, tj. zdarzenia, z którym ustawa czy obowiązek odszkodowawczy, powstania szkody, jej wysokości, jak również związku przyczynowego pomiędzy owym zdarzeniem a zaistnieniem szkody. Należy także pamiętać o tym, iż w przedmiotowej sprawie roszczenie regresowe skierowane jest do ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji drogowej. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. (...) ubezpieczenia OC jest akcesoryjny charakter odpowiedzialności

ubezpieczyciela. A.#æ ta polega na tym, że ubezpieczyciel odpowiada tylko wtedy i tylko w takim zakresie, w jakim odpowiedzialno#æ za szkodę ponosi ubezpieczony sprawca. Zgodnie z tre#ci¹ art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowi¹zkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2021.854) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przys³uguje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierow¹cy pojazdem mechanicznym s¹ obowi¹zani do odszkodowania za wyrz¹dzon¹ w zwi¹zku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest #mieræ, uszkodzenie cia³a, rozstrój zdrowia b¹d# te# utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zakres #wiadczeń ubezpieczyciela odpowiedzialno#ci cywilnej samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego reguluje natomiast art. 36 ust. 1 ww. ustawy. W my#l tego przepisu odszkodowanie ustala siê i wyp³aca w granicach odpowiedzialno#ci cywilnej posiadacza lub kierow¹cego pojazdem mechanicznym, najwy#ej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Zgodnie z tre#ci¹ przepisu art. 361 § 1 k.c. zobowi¹zany do odszkodowania ponosi odpowiedzialno#æ tylko za normalne następstwa dzia³ania lub zaniechania, z którego szkoda wynik³a. W #wietle przepisów kodeksu cywilnego zasad¹ jest, że naprawienie szkody obejmuje straty, jakie poszkodowany poniós³, oraz korzy#ci, które mógłby osi¹gn¹æ, gdyby mu szkody nie wyrz¹dzono (art. 361 § 2 k.c.). Polega ono, wed³ug wyboru poszkodowanego, albo na przywróceniu do stanu poprzedniego, albo zap³acie odszkodowania. Tylko w wypadku, gdy restytucja jest niemożliwa, albo poci¹ga³aby za sob¹ dla zobowi¹zanego nadmierne trudno#ci lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza siê do #wiadczenia pieniężnego (art. 363 § 1 k.c.).

W.#æ okoliczno#ci w niniejszej sprawie by³o bezspornych pomiêdzy stronami. Sporna by³a natomiast ocena prawna ustalonego stanu faktycznego. Pozwany nie kwestionowa³ w niniejszej sprawie zawartej przez poszkodowan¹ z powodem umowy cesji wierzytelno#ci oraz jej tre#ci, a tak#e odpowiedzialno#ci pozwanego za przedmiotow¹ szkodę wobec poszkodowanej w zdarzeniu drogowym z dnia 14 czerwca 2017 r. P.êsze oznacza, że zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowi¹zkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 509 k.c. powodowi przys³ugiwa³o roszczenie w stosunku do pozwanego ubezpieczyciela, u którego ubezpieczony by³ sprawca szkody w zakresie odpowiedzialno#ci cywilnej posiadaczy pojazdów. Pozwany kwestionowa³ natomiast wysoko#æ dochodzonego roszczenia, wskazuj¹c na niezasadno#æ postoiu uszkodzonego pojazdu na parkingu przez okres przewy#szaj¹cy 19 dni (okres od 26 czerwca 2017 r. do 07 lipca 2017 r.). Powód za# wskazywa³ na zasadno#æ zwrotu kosztów parkowania uszkodzonego pojazdu za ca³y jego okres tj. od dnia 26 czerwca 2017 r. (data zg³oszenia szkody) do 25 stycznia 2018 r. (data sprzedaży wraku).

(...)y³, że w przypadku uszkodzenia pojazdu, szkoda obejmuje nie tylko koszty naprawy pojazdu (szkoda czê#ciowa), czy te# różnicê miêdzy warto#ci¹ pojazdu w stanie nieuszkodzonym i w stanie uszkodzonym (szkoda ca³kowita), ale równie# uszczerbek maj¹tkowy z tytu³u kosztów holowania uszkodzonego pojazdu, kosztów przygotowania uszkodzonego pojazdu do oglêdzin oraz kosztów jego przechowywania. Warunkiem uznania odpowiedzialno#ci sprawcy/pozwanego ubezpieczyciela za taki uszczerbek maj¹tkowy jest wykazanie adekwatnego zwi¹zku przyczynowo-skutkowego miêdzy zdarzeniem powoduj¹cym szkodę a konieczno#ci¹ poniesienia tych wydatków.

Pozwany sta³ na stanowisku, że odszkodowanie obejmuj¹ce zwrot kosztów parkowania jest usprawiedliwione jedynie za okres od dnia zg³oszenia szkody do dnia wydania decyzji o kwalifikacji szkody jako ca³kowitej plus dodatkowe 7 dni na zagospodarowanie pozosta³o#ci powypadkowych.

W ocenie (...) w okoliczno#ciach faktycznych niniejszej sprawy stanowisko pozwanego nie by³o uzasadnione. Zdarzenie szkodowe mia³o miejsce w dniu 14 czerwca 2017 r. Szkoda zosta³a zg³oszona pozwanemu towarzystwu ubezpieczeń w dniu 26 czerwca 2017 r. W dniu 7 lipca 2017 roku pozwany powiadomi³ poszkodowan¹, i# szkoda

zostanie zakwalifikowana jako ca³kowita, jednak nie uzn³ swojej odpowiedzialno#ci za zdarzenie ani nie wyp³aci³ odszkodowania. Co wiêcej, pozwany zwleka³ z decyzj¹ w przedmiocie przyznania odszkodowania, a decyzj¹ z dnia 12 wrze#nia 2017 roku odmówi³ wyp³aty #wiadczenia, wskazuj¹c na brak dowodu sprawstwa szkody przez ubezpieczonego. W dalszej korespondencji stron przez kilka miesiêcy pozwany wskazywa³ na oczekiwanie dokumentu # prawomocnego wyroku s¹dowego w sprawie karnej przeciwko sprawcy szkody. Dopiero w decyzji z dnia 23 lutego 2018 roku pozwany uzn³ swoj¹ odpowiedzialno#æ odszkodowawcz¹. W tej sytuacji w ocenie (...), do tej daty poszkodowana mog³a pozostawaæ w uzasadnionej niepewno#ci co do przebiegu postêpowania likwidacyjnego i potrzeby ponownego udostêpnienia uszkodzonego pojazdu dla celów dowodowych w procesie karnym lub w postêpowaniu dotycz¹cym dochodzenia odszkodowania. Poszkodowana nie otrzyma³a jasnych wskazañ od ubezpieczyciela co do mo#liwo#ci sprzeda#y wraku. W zwi¹zku z brakiem uznania odpowiedzialno#ci za szkodê przez pozwanego, przechowywanie pojazdu za okres do dnia uznania tej odpowiedzialno#ci by³ w ocenie (...) uzasadniony. (...) przy tym pod uwagê, æe zarówno poszkodowana jak i jej m¹ê po raz pierwszy znale#li siê w takiej sytuacji. Nie byli zaznajomieni z procedurami likwidacji szkody. M¹ê poszkodowanej trafi³ po zdarzeniu do szpitala. Szkoda mia³a miejsce w O., w znacznej odleg³o#ci od miejsca zamieszkania poszkodowanej i jej mê#za. Po wyj#ciu ze szpitala (...) L. musia³ on zorganizowaæ przeniesienie pojazdu uszkodzonego z parkingu policyjnego i zabezpieczenie go w odpowiednim miejscu. (...) to dla niego utrudnione z uwagi na stan zdrowia, konieczno#æ szybkiego zorganizowania holowania i parkingu samochodu, dzia³anie w obcym mie#cie, bez #adnej pomocy. (...) mu siê to zorganizowaæ w sposób optymalny, tj. do warsztatu znajduj¹cego siê bardzo blisko parkingu policyjnego, w miejscu, z którym uszkodzony pojazd nie stanowi³ zagro#enia. Po przetransportowaniu pojazdu do warsztatu samochodowego powoda, (...) L. uda³ siê do domu i czeka³ na informacje od ubezpieczyciela. (...) L. ani poszkodowana nigdy wcze#niej nie byli uczestnikami #adnego wypadku samochodowego, nie wiedzieli zatem jak postêpowaæ w razie braku ustalenia przez towarzystwo ubezpieczeñ sprawy zdarzenia. Oczekiwali na otrzymanie odszkodowania i informacjê od ubezpieczyciela w zakresie uznania jego odpowiedzialno#ci. I choæ pozwany poinformowa³ poszkodowan¹ o braku ekonomicznego uzasadnienia do naprawy pojazdu, to jednak poszkodowana oczekiwa³a na przedstawienie konkretnych informacji w zakresie mo#no#ci sprzeda#y wraku, których ostatecznie nie otrzyma³a. Wobec stanowiska pozwanego towarzystwa (...) L. jak i poszkodowana mieli obawy, by sprzedaæ uszkodzony samochód, bowiem nie byli do koñca pewni, czy pojazd ten nie bêdzie potrzebny w ramach tocz¹cego siê jeszcze postêpowania likwidacyjnego czy te# karnego. I ta obawa by³a uzasadniona i racjonalna w okoliczno#ciach sprawy. Ubezpieczyciel wyra#nie kwestionowa³ brak dowodów sprawstwa szkody przez ubezpieczonego. Ustalenie odpowiedzialno#ci za szkodê ubezpieczonego mog³o wiêc wymagaæ ponownych oglêdzin uszkodzonego pojazdu M. P. #yñskiej. Ubezpieczyciel nie zakazywa³ poszkodowanej ani jej mê#owi sprzeda#y wraku, ale te# nie przekaza³ #adnych instrukcji co do dalszego toku postêpowania z wrakiem i nie udzieli³ poszkodowanej pomocy w zakresie zagospodarowania wraku. (...)y³, iê poszkodowana jako podmiot nieprofesjonalny, znajduj¹cy siê po raz pierwszy w tak trudnej, obci¹aj¹cej i stresuj¹cej sytuacji nie ma obowi¹zku wiedzieæ, czy i kiedy powinna dokonaæ sprzeda#y uszkodzonego pojazdu i jakie bêd¹ ewentualne konsekwencje niepodjêcia czynno#ci zmierzaj¹cych do usuniêcia wraku ze strze#onego parkingu oraz jego zbycia. To ubezpieczyciel, jako podmiot zajmuj¹cy siê fachowo likwidowaniem szkód, powinien do³o#yæ nale#ytej staranno#ci, by poszkodowanego o ww. okoliczno#ciach poinformowaæ w sposób dla niego zrozumia³y. W niniejszej sprawie ubezpieczyciel, w ocenie (...), ze swych obowi¹zków, jako profesjonalny podmiot, nie wywi¹za³ siê w sposób prawid³owy. Poszkodowana za# w celu zabezpieczenia ewentualnego dowodu z oglêdzin uszkodzonego pojazdu w sposób racjonalny i uzasadniony podjê³a decyzjê o przechowywaniu uszkodzonego pojazdu na parkingu w warsztacie powoda. Wydatki na poczet kosztów przechowania pozostaj¹ w adekwatnym zwi¹zku przyczynowo-skutkowym ze zdarzeniem z dnia 14 czerwca 2017 roku.

(...) na uwadze powyższe, w zakresie uzasadnionego okresu usługi parkingowej uszkodzonego pojazdu, (...) wbrew twierdzeniom strony pozwanej, uznano za uzasadniony cały okres parkowania pojazdu tj. od dnia 26 czerwca 2017 r. do dnia 25 stycznia 2018 r. (191 dni). Stawka dobową w wysokości 36,90 brutto (30 zł netto) nie była kwestionowana przez stronę pozwaną. (...) koszt parkowania pojazdu uszkodzonego w warsztacie powoda wynosi 7 047,90 zł. Pozwany wypłacił odszkodowanie z tego tytułu w kwocie 710 zł. Powodowi przysługiwało zatem roszczenie o dopłatę kwoty 6 337,90 zł, którą to (...) od pozwanego na rzecz powoda w pkt I wyroku na podstawie art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. w zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 361 §§ 1 i 2 k.c.

W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty odszkodowania na rzecz powoda. Stosownie bowiem do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia zwołania przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o wypadku. Nadto, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, w przypadku gdyby wyjątkowo w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazały się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjątkowo w terminie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia zwołania zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

(...) wynika, że w dniu 26 czerwca 2017 r. dokonano zgłoszenia szkody w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Zatem 30-dniowy termin do przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i podjęcia decyzji w przedmiocie wypłaty odszkodowania, upłynął dnia 26 lipca 2017 r. W tym terminie pozwany zakład ubezpieczeń nie wydał decyzji w przedmiocie całości należnego odszkodowania. (...) należy uznać, iż od dnia następnego, tj. dnia 27 lipca 2017 r. pozwany popadł w opóźnienie w spełnieniu brakującego odszkodowania.

O kosztach procesu (...) na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze ogólną zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na uwzględnienie powództwa w całości, za stronę przegrywającą należy uznać stronę pozwaną. Na koszty procesu poniesione przez powoda składają się: opłata od pozwu w kwocie 400 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 1.800 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika ustalono na podstawie § 2 pkt. 4 (...) Ministra S. z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265). Łącznie suma kosztów procesu poniesionych przez powoda wyniosła 2.217 zł. (...) od pozwanego na rzecz powoda z tytułu zwrotu kosztów procesu, zasądzić również na podstawie art. 98 § 11 k.p.c. od tej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.